

PLANTEM CARA A LA CRISI.

Autor ANGELS PARÉS CORRETGÉ
 miércoles, 19 de noviembre de 2008

Els pressupostos de la Generalitat per a 2009 responen a un context de crisi econòmica i estan pensats davant l'eventualitat de no arribar a un acord de finançament amb el Govern espanyol. Clar i català.

En aquest sentit, aquests pressupostos són un reflex del criteri defensat per Esquerra: Si no hi ha un bon acord de finançament, millor que no hi hagi acord. Són uns comptes preparats per resistir si es prorroga l'actual model de finançament.

Els pressupostos presentats evidencien la insuficiència de l'actual sistema de finançament perquè demostren que les necessitats de despesa de la Generalitat creixen més, i més ràpid, que les del Govern espanyol. Per contra, els ingressos

evolucionen en sentit contrari: a Catalunya es reduiran un 4,8% mentre els ingressos fiscals de l'Estat s'incrementen un 1,7%.

Les necessitats de despesa a que ha de respondre la Generalitat palesen amb tota claredat l'ofec econòmic que pateix per part de l'Estat i la necessitat imperiosa de corregir un sistema de finançament profundament injust que situa les institucions catalanes al límit del col·lapse, alhora que hipoteca el futur i el progrés de tot el país.

D'altra banda, l'Estat espanyol lidera el frau fiscal a la Unió Europea. El diner no declarat pels contribuents s'estima en 88.167 milions d'euros, deu punts per sobre de la mitjana europea, triplicant de llarg les xifres de França o Alemanya.

L'Estat espanyol és, a més, l'únic de la UE en que els assalariats declaren més ingressos que els empresaris. I si bé s'estima que a l'Estat hi ha 4.543 persones amb un patrimoni superior als 10 milions d'euros, només 727 van declarar aquesta quantitat.

Per si la situació no és prou clamorosa, el Govern de l'Estat, tot i tenir-ne coneixement, ha deixat que els especuladors del totxo i el ciment sortissin airosos d'un frau detectat superior a 8.000 milions d'euros, a través d'operacions opaques amb bitllets de 500 euros.

Sobta finalment la irrupció en aquest escenari d'un exministre d'Economia (Rodrigo Rato) en funcions d'assessor al grup de Duran Lleida. Perquè va ser durant el mandat d'aquest quan es van aprovar les reformes fiscals que han donat carta de naturalesa al frau fiscal. O del mateix Roca Junyent. Hi ha qui clarament confon l'economia productiva amb els lobbies de pressió.

Cal voluntat política per redreçar el frau fiscal: reelaborant els sistemes de gestió i elaborant per experts independents una anàlisi i avaluació oficial de l'economia submergida i del frau fiscal i laboral. I això vol dir corregir les greus limitacions de personal i les deficientes fórmules organitzatives que impedeixen, entre d'altres, inspeccions rigoroses a les grans empreses.

I nosaltres, sitgetans, al mig de tot. Veient les coses passar. Mirant de reüll. Laisser faire lesser passer. Perquè una cita francesa suava? Potser tenim ganes de fugir d'aquest estat en què vivim. Fugir on sigui per no veure la gent que ens governa. Potser però, el millor fora que nosaltres mateixos decidíssim que fer a casa nostra!

Per això i per un bon finançament, J'acuse:

Que la solidaritat comença pels de casa, atenent a les seves demandes i necessitats

Que la publicació de les balances fiscals evidencia l'espoli fiscal que pateix Catalunya.

Que el país necessita disposar dels recursos que genera per donar resposta a la crisi que afecta les classes populars catalanes.

Reduïm el pes del sector financer i recuperem la competitivitat d'una economia productiva donant suport als sectors productius que creen riquesa i valor afegit. Tot això a partir d'un consum responsable dels recursos naturals i la promoció de la producció de béns i els materials durables i re utilitzables.

Aturem les retallades socials: la crisi no la poden pagar els de sempre! Ara més que mai cal impulsar polítiques socials, combatre el frau fiscal i l'economia submergida; Fiscalitzar les grans empreses i corregir les llacunes de l'Agència Tributària: Catalunya suporta més del doble d'inspeccions i liquidacions que Madrid!

No ens cansarem mai des d'Esquerra, no ens cansarem de denunciar l'espoli al que estem

sotmesos. I encara gosen criticar les nostres Embaixades. L'única idea positiva i proactiva des dels Jocs Olímpics per promocionar Catalunya arreu.

Visca a aquest país meravellos, visca la nostra gent, Visca els Països catalans!
Executiva local d'ERC